

Minister gav os dengang, og hvorefter Kanonerne skulde modtages til de paagjældende Tidspunkter — de 2 15 Maanedes, de 4 21 Maanedes efter, at den endelige Bestilling var gjort, hvilket vilde have været i afsigte Østeraar og dette Foraar. Fremdeles er der jo i den Bevilling, Rigsdagen har givet den høitærede Minister, indbefattet en Bevilling til 150 haardskøbte Projektiler til Værdi af 37,500 Rmk., men ikke indbefattet deri en Bevilling til 150 Staalprojektiler til Værdi 91,500 Rmk. Denne Forskjel af 54,000 Rmk. er uden Hjemmel, og man ser, at den meget erede Regjering slet ikke har begjæret denne Bevilling til de 150 haardskøbte Projektiler forandret til Bevilling til Staalprojektiler med en Merudgift af 54,000 Rmk. At det nu paa Udvalgets Foranledning er fremkommet i Anmærkningerne, er ikke nogen Begjæring fra den høitærede Ministers Side. Den meget erede Ministers Begjæring burde været fremsat i Lovforslaget; det er den eneste Maade, hvorpaa den høitærede Minister kan fremsætte den eller vedendringsforslag fra ham til Finantsloven. Dette er ikke slet. Altsaa denne Merudgift er den høitærede Minister uberettiget til at afholde; det er Noget, den høitærede Minister gjør fuldstændig paa egen Haand, og som Rigsdagen slet ikke kendte Noget til, før Udvalget havde fremsættet, ja næsten fremnødt disse Forklaringer, der fornødt burde være givne i Forveien. Jeg mener følgende: 1) er den danske Regjering og Danmark ligeoverfor Firmaet Krupp i Øsen ikke forpligtede til at staa ved sin Kontrakt, fordi Firmaet Krupp ikke har overholdt sin Del af Kontrakten. 2) At vi ikke kunne staa os ved den Udsættelse, som følger deraf. 3) At den meget erede Regjering ikke ligeoverfor Rigsdagen har filllet sig paa en saadan Maade i denne Sag, som den burde. Under disse Omstændigheder finder jeg det rigtigt, at denne Bevilling negtes, og det ikke blot af den Grund, at den kan udsættes til næste Aar, men ubetinget, og at man i Forbindelse dermed gjør de fornødne Skridt til at tilbageføre det allerede Erlagte, eftersom Kontrakten ikke er bleven overholdt. Det undrer mig, at saamange af dem, der tidligere vare saa meget imod disse 6 Kanoners Anskaffelse eller Bevillingen dertil, nu ville lade dette passere. Det undrer mig saa meget mere, som den Udgift, man tænkte sig at ville paadrage Statskassen hertil, er stegen meget betydeligt efter den Tidvæd de Transaktioner, der isjor vare under Omtale her, hvorved Staten har overladt Kjøbenhavns Havneafsnens Benyttelsen af de betydelige Spærelser til Inddæmning, for hvilke der som bekendt tidligere var begjæret 3 Millioner Kroner, og selv om man ikke vil regne deres Værdi fuld saa høi, bliver det dog en 2—3 Millioner, altsaa kan den samlede Udgift, som denne Kanonhistorie løber op til, anflaas til 5 Millioner, istedetfor de

paatænkte 2½ Million. Skulle vi nu oven i Kjøbet være udsatte for slet ikke at faae Kanonerne og finde os i hvoilkesomhelst Forandringer i saa Henseende baade fra det paagjældende Firmas Side, og jeg kan tilføie, i den høitærede Ministers Stilling overfor Rigsdagen, undrer det mig, at de, som fra Først af have været imod denne Kanonbevilling, kunne være med til at lade Sligt passere. Jeg for mit Vedkommende vil anbefale, at man stemmer imod disse 834,000 Kr. Dersom det skulde være Denstigten til 3die Behandling at lade de 834,000 Kr. udgaa for iaar, og sætte andre Bevillinger istedet, vil jeg ikke kunne være med til Sligt, thi naar man nu negter de 834,000 Kr., indeholdes et Løfte om det næste Aar at bevilge dem, og jeg kan tillige ikke være med til, naar en Sum fryges, da at give en anden istedetfor, for derved at komme til det opstillede Normaltal af 1,900,000 Kr. Dette vil jeg under ingen Omstændigheder være med til. Det, som jeg her foreslaar, er en Negtelse, der har et dobbelt Niemed, nemlig for det Første det, at negte disse Kanoner, eftersom Eagen igjen maa betragtes som foreliggende Rigsdagen paa Grundlag af det, som staar i Betænkningen, og for det Andet det at bringe det til de overordenlige militære Udgifter forlangte Beløb ned til omtrent Halvdelen af, hvad det ordførende Mindretal vil holde det paa.

Berg: Jeg gik til at deltage eller vel rettere høre paa Forhandlingerne om denne Del af Budgettet i Finantsudvalget med en særegen Interesse iaar; der sad jo Lederne af Hærtillægs politiken, og det maatte nu vise sig, hvorledes de ville tage Konsekvenserne af den Bedrift, som de udførte i Slutningen af forrige Samling. Jeg havde haabet, at de vare gaaede i Siden uden at plirre med Dinene, og fremstillet for os paa Thingets Bord Konsekventerne i deres rimelige og naturlige Omfang, eftersom Stillingen er saaledes, at de havde kunnet meddele os, hvad dette Hærtillæg normalt vilde koste, naar det var fuldt gennemført, og komme med visse Forslag om Forhøielse som Følge af den bestaaende Overgangstilstand eller om Udsættelser som Følge deraf, saa at man kunde have drøftet disse Mellemtaabier, men i det Hele taget ellers kunde være blevene enige om, hvad dette Tillæg kræver som Normaludgift efter de nu gængse Priser, for at man ikke skulde lave et Skindbudget med den Forestilling, at det var det, som Statskassen kom til at udgive i dette Niemed efter Loven, medens det, naar Statsregnskabet kom til at foreligge, viste sig at være grebet ud af Luften. Det lod imidlertid til, at de høie Ledere af Hærtillægs politiken ikke havde denne Opsættelse; de havde ikke Følelsen af denne Forpligtelse ligeoverfor Thinget, og jeg tør sige, ligeoverfor Befolkningen i dette Stykke. Jeg kan forstaa, at dette hørte der noget Mod til, og at det var bedre, om Et